

[Arne Larsen.]

altså en ganske glimrende lejlighed. Men toilettet er anbragt nede i kælderen; det er ikke i direkte tilknytning til hans lejlighed, han skal bevæge sig nogle trappetrin ned. Af den grund har kommunen med hjemmel i bestemmelserne i boligsikringsloven afvist at give ham boligsikringstilskud. Der er nok et problem dér, som måske rammer adskillige andre, og som vi bør se på, for jeg anser da den lejlighed for at være af en sådan kvalitet, at der burde tilkomme denne mand et boligsikringstilskud.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at jeg kan give tilslutning til lovforslaget, men at jeg hellere havde set, at der var forbedringer i det. Jeg forstår dog, at hele spørgsmålet om pristalsregulering og forbedringer for pensionisterne nu kan tages op til realitetsdrøftelser i boligudvalget, og at der er stor vilje hos boligministeren til at finde en vej frem til dets løsning.

Sigsgaard: Til selve lovforslaget har jeg ikke nogen særlige bemærkninger ud over dem, der allerede er faldet. Derimod kunne man måske have ønsket sig, at et andet problem var taget op i forbindelse med dette forslag, og som også er aktuelt for pensionisterne.

I boligsikringsloven opererer man med det, som en husstand ud fra husstandsindkomsten er i stand til at betale for en bolig, og så fastsættes boligsikringen som en del af forskellen mellem dette beløb og det, boligen faktisk koster; jeg tror, delen er 75 pct. Men det giver problemer i særlig grad for folk med mindre indkomster, ikke mindst pensionister, og derfor havde det været rart, om boligministeren havde benyttet denne lejlighed til i hvert fald for disse grupper med mindre indkomster at ændre de 75 pct., helst til 100 pct.

Dernæst er det blevet påpeget fra flere sider, at der i det hele taget er behov for en revision af boligsikringsordningen. Den store fejl var, det skal dog lige siges, at deltagerne i boligforliget ikke gjorde boligsikringen konjunktur- og pristalsreguleret, da tid var. Nu kan det være svært nok at få det igennem. De store og lovende ord, man dengang havde tilovers for boligsikringsordningen, som skulle retfærdiggøre en hel masse andre, mere kedelige ting i bolig-

forliget, holder jo ikke helt stik i dag, hvor det viser sig, at boligsikringsordningen bliver mindre og mindre værd for hver dag, der går.

Også boligministeren siger i fremsættelsestalen til forslaget her, at der er behov for at diskutere boligsikringen; det står ikke helt klart, hvad boligministeren egentlig mener, hvad hans udgangspunkt er. Men han siger også, at debatten bør finde sted i boligudvalget, og det vil jeg lige understrege, for det synes jeg ikke er ganske rimeligt. Man kan nok i forbindelse med dette lille lovforslag udveksle nogle bemærkninger om boligsikringsordningen, men den egentlige debat om ordningen henvises altså til boligudvalget. Nu ryster ministeren på hovedet, så jeg håber, jeg har misforstået ham på dette punkt. Jeg håber meget, at sagen kan komme i folketinget inden så forfærdelig længe; der ligger jo, så vidt jeg ved, allerede forslag om en pristalsregulering i boligudvalget, fremsat af socialdemokratiet.

Behovet for en revision af loven viser sig også ude omkring i landet. Inden for det sidste år har et stigende antal familier måttet flytte ud af deres lejligheder, fordi de ikke længere kunne klare huslejen; måske kunne boligudvalget eller ministeren sætte en undersøgelse i gang af, hvor mange tilfælde der er af den slags.

Dertil kommer, at i en situation, hvor reallønnen som påvist har været faldende siden 1967, glider en masse mennesker ud af boligsikringsordningen. De har nominelt stigende indkomster, men de kan købe mindre og mindre for deres indkomster, og samtidig rammes de så ekstra af, at de får mindre boligsikring eller eventuelt slet ingen, fordi man ikke har en pristalsregulering. Man kan forudse, at situationen vil blive værre i den kommende tid. Det renteniveau, som regeringens økonomiske politik har placeret os på, og hvor regeringen tilsyneladende mener vi skal blive et godt stykke tid endnu, vil jo betyde, at en lejlighed, der sidste år kostede 800 kr., kommer til at koste over 950 kr. i det byggeri, der nu skal prioriteres. Man må gøre sig klart, at allerede de 800 kr. sidste år, som ikke var nogen usædvanlig husleje, var mere, end de fleste kan betale, og den nyeste stigning vil derfor sammen med de